Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

27 päivänä kesäkuuta 2013 *

Yhteisön tullikoodeksi — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — Väliaikaisesti varastoidut tavarat — Muut kuin yhteisötavarat — Yhteisön ulkoinen passitusmenettely — Tulliselvitysmuodon ratkaisemisajankohta — Tulli-ilmoituksen vastaanottaminen — Tulliviranomaisten suorittama tavaroiden luovutus — Tullivelka

Asiassa C-542/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 30.9.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.10.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatssecretaris van Financiën

vastaan

Codirex Expeditie BV,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit A. Rosas, E. Juhász (esittelevä tuomari), D. Šváby ja C. Vajda,

julkisasiamies: N. Jääskinen,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.12.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Noort ja C. Wissels,

— Kreikan hallitus, asiamiehinään I. Bakopoulos ja I. Pouli,

— Euroopan komissio, asiamiehinään B.-R. Killmann ja W. Roels,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.2.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, s. 13; jäljempänä tullikoodeksi), säännösten tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Staatssecretaris van Financiën (valtiovarainministeriön valtiosihteeri, jäljempänä Staatssecretaris) ja Codirex Expeditie BV (jäljempänä Codirex) ja jossa on kyse tullien ja arvonlisäveron perimistä koskevasta verotuspäätöksestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin 4 artiklan 15, 16, 17 ja 20 alakohdan mukaan tullikoodeksissa tarkoitetaan

”15) ’tavaran tulliselvitysmuodolla’ tavaran

a) asettamista tullimenettelyyn,

b) siirtämistä vapaa-alueelle tai vapaavarastoon,

c) jälleenvientiä yhteisön tullialueelta,

d) hävittämistä,

e) luovutusta valtiolle;

16) ’tullimenettelyllä’

a) luovutusta vapaaseen liikkeeseen

b) passitusta,

– –

17) ’tulli-ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrättyjä muotoja ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn;

– –

20) ’tavaran luovutuksella’ tointa, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavaran sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu”.

4 Tullikoodeksin 37 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa. Niille voidaan tehdä tullitarkastuksia voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2. Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, ja muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ne siirretään vapaa-alueelle tai vapaavarastoon taikka jälleenviedään tai hävitetään 182 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 82 artiklan 1 kohdan soveltamista.”

5 Tullikoodeksin 40 artiklassa säädetään muun muassa, että tavarat, jotka saapuvat yhteisön tullialueelle, esittää tullille henkilö, joka toi ne kyseiselle alueelle, tai tarvittaessa henkilö, joka vastaa tavaroiden kuljetuksesta tuonnin jälkeen.

6 Tullikoodeksin 48 artiklan mukaan ”tullille esitetyille muille kuin yhteisötavaroille on osoitettava muille kuin yhteisötavaroille sallittu tulliselvitysmuoto”.

7 Tullikoodeksin 50 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tullille esitetyillä tavaroilla on niiden esittämisen jälkeen väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto. Näitä tavaroita kutsutaan jäljempänä ’väliaikaisesti varastoiduiksi tavaroiksi’.”

8 Tullikoodeksin 51 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Väliaikaisesti varastoituja tavaroita voidaan varastoida ainoastaan tulliviranomaisten hyväksymissä paikoissa ja niiden vahvistamin edellytyksin.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisen 203 tai 204 artiklan mukaisesti syntyvän tullivelan maksamisesta.”

9 Tullikoodeksin 59 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kaikista johonkin tullimenettelyyn asetettaviksi aiotuista tavaroista on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva ilmoitus.

2. Vientimenettelyyn, ulkoiseen jalostusmenettelyyn, passitusmenettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn ilmoitetut yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa siitä alkaen, kun niitä koskeva tulli-ilmoitus on vastaanotettu, kunnes ne viedään yhteisön tullialueelta tai hävitetään taikka tulli-ilmoitus mitätöidään.”

10 Tullikoodeksin 62 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kirjalliset ilmoitukset on tehtävä tähän tarkoitukseen vahvistetun virallisen mallin mukaisella lomakkeella. Ne on allekirjoitettava, ja niissä on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

2. Ilmoitukseen on liitettävä kaikki asiakirjat, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.”

11 Tullikoodeksin 63 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaisten on välittömästi vastaanotettava 62 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaiset ilmoitukset, jos niissä tarkoitetut tavarat esitetään tullille.”

12 Tullikoodeksin 67 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jollei erityisesti toisin säädetä, päivä, joka on otettava huomioon kaikkia tavaralle ilmoitettua tullimenettelyä koskevia säännöksiä sovellettaessa, on se päivä, jona tulliviranomaiset vastaanottavat ilmoituksen.”

13 Tullikoodeksin 68 artiklan mukaan tulliviranomaiset voivat vastaanottamiensa ilmoitusten tutkimiseksi tarkastaa ilmoitusasiakirjat ja niiden liiteasiakirjat ja tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten. Tavaranhaltijan oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään muun muassa kyseisen tullikoodeksin 69 ja 70 artiklassa.

14 Tullikoodeksin 71 artiklassa säädetään, että ilmoituksen tutkimisessa saatavia tuloksia käytetään sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan, ja että jos ilmoitusta ei tarkasteta, niitä sovelletaan ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.

15 Tullikoodeksin 72 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaisten on toteutettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistaminen on välttämätöntä tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien edellytysten täyttämiseksi.”

16 Tullikoodeksin 73 artiklan 1 kohdasta ilmenee lähtökohtaisesti, että jos edellytykset tavaroiden asettamiselle kyseiseen tullimenettelyyn täyttyvät, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta.

17 Tullikoodeksin 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

”Jos tulli-ilmoituksen vastaanottamisesta aiheutuu tullivelka, ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita ei saa luovuttaa ennen kuin tullivelka on maksettu tai sen maksamisesta on annettu vakuus.”

18 Tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Ulkoisessa passitusmenettelyssä on seuraavien tavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen:

a) muut kuin yhteisötavarat tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä.”

19 Tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Passituksesta vastaavan on oltava yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn haltija. Tämän on:

a) esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet;

b) noudatettava yhteisön passitusmenettelyä koskevia säännöksiä.”

20 Tullikoodeksin 203 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

— tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara siirretään pois tullivalvonnasta.

3. Velallisina ovat:

— henkilö, joka on siirtänyt tavaran pois tullivalvonnasta

— henkilöt, jotka ovat osallistuneet siirtoon ja jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tavara on siirretty pois tullivalvonnasta

— tavaraa hankkineet tai hallussaan pitäneet henkilöt, jotka tavaran hankkiessaan tai vastaanottaessaan ovat tienneet taikka joiden olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää tavaran olleen siirretty pois tullivalvonnasta, sekä

— tarvittaessa henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

21 Seaport International -niminen yhtiö purki Rotterdamin (Alankomaat) satamassa erän jäähdytettyä naudanlihaa, joka oli kuljetettu kontissa laivalla Brasiliasta Alankomaihin. Mainittu yhtiö varastoi sen konttiterminaaliinsa odotettaessa tulliselvitysmuodon osoittamista kyseisille tavaroille.

22 Kontin ollessa vielä kyseisen konttiterminaalin alueella Codirex teki 6.11.2007 sähköisesti tulli-ilmoituksen mainitun erän asettamiseksi tullimenettelyyn, joka oli yhteisön ulkoinen passitusmenettely. Tulliviranomaiset ottivat kyseisen ilmoituksen välittömästi vastaan. Mainitulla hetkellä kyseisillä tavaroilla oli tullikoodeksin 50 artiklassa tarkoitettu "väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden" tullioikeudellinen asema.

23 Tulliviranomaiset luovuttivat kontin 7.11.2007 sinetöityään sen. Kontti kuljetettiin tietä pitkin vastaanottajayritykselle eli Maasvlakten (Alankomaat) teollisuusalueella toimivalle Eurofrigo BV:lle (jäljempänä Eurofrigo).

24 Koska tulliviranomaiset eivät saaneet vahvistusta tavaroiden saapumisesta Eurofrigolle, ne käynnistivät tutkimuksen. Eurofrigo ilmoitti niille 27.12.2007, että vaikka kontin tullisinetit olivat ehjiä, toimituksessa oli 2 kollia vähemmän kuin tulli-ilmoituksen mukaan olisi pitänyt olla.

25 Tulliviranomaiset pyysivät tulli-ilmoituksen tehnyttä Codirexiä 17.2.2008 antamaan tarkempia tietoja puuttuvista tavaroista. Koska Codirex ei antanut vastausta, tulliviranomaiset osoittivat 3.7.2008 sille verotuspäätöksen, jolla ne vaativat sitä maksamaan tullin ja arvonlisäveron.

26 Verotarkastaja, jolle Codirex oli tehnyt oikaisuvaatimuksen mainitusta verotuspäätöksestä, pysytti päätöksen.

27 Codirex nosti kanteen mainitusta päätöksestä Rechtbank te Haarlemissa (Haarlemin alioikeus).

28 Tuomiossaan mainittu tuomioistuin katsoi, että sellaiset muut tavarat kuin yhteisötavarat, jotka on ilmoitettu ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettaviksi, säilyttävät väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellisen aseman, kunnes tulliviranomaiset luovuttavat tavarat, ja että näin ollen Codirex ei voinut nyt käsiteltävässä asiassa vedota ulkoista passitusmenettelyä koskeviin säännöksiin. Rechtbank te Haarlem viittasi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-140/04, United Antwerp Maritime Agencies ja Seaport Terminals, 15.9.2005 antamaan tuomioon (Kok., s. I-8245, 35–39 kohta) ja katsoi, että Codirexilla ei ollut enää aikana, joka kesti väliaikaisesta varastoinnista siihen, kun tulliviranomaiset luovuttivat tavarat passitusmenettelyä varten, tavaroiden fyysistä hallintaa ja ettei Codirexia voitu pitää tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuna tullivelallisena.

29 Staatssecretaris teki kyseisestä ratkaisusta kassaatiovalituksen Hoge Raad der Nederlandeniin (ylimmän oikeusasteen tuomioistuin). Kyseinen tuomioistuin katsoi, että tullikoodeksin tulkinta oli tarpeen, jotta se voi antaa ratkaisunsa.

30 Tässä tilanteessa Hoge Raad der Nederlanden on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Mikä on se hetki, jolloin muille kuin yhteisötavaroille osoitetaan tulliselvitysmuoto [tullikoodeksin] 50 artiklassa tarkoitetulla tavalla siinä tapauksessa, että tavaroista, joilla on ’väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden’ tullioikeudellinen asema, on tehty yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asettamista koskeva ilmoitus?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

31 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamien tietojen mukaan kyseisen asian käsittely perustuu siihen, että oletetaan, että tulli-ilmoitusta annettaessa kaikki ulkoiseen passitusmenettelyyn ilmoitetut ja tarkoitetut kollit olivat Seaport Internationalin tiloissa olevassa kontissa, mutta kaksi kollia on kadonnut ennen kuin kyseiseen konttiin laitettiin tullisinetit.

32 Tullikoodeksin 203 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee, että tuontitullivelka syntyy, kun tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta. Kyseisen tullivalvonnasta pois siirtämisen on katsottava käsittävän kaikki toimenpiteet tai laiminlyönnit, joiden seurauksena toimivaltainen tulliviranomainen hetkellisestikin estyy pääsemästä käsiksi tullivalvonnan alaiseen tavaraan ja toteuttamasta tullikoodeksin 37 artiklan 1 kohdan mukaisia tarkastustoimia (ks. em. asia United Antwerp Maritime Agencies ja Seaport Terminals, tuomion 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Jos tavarat on jo asetettu yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn, kun ne siirretään pois tullivalvonnasta, kyseisen menettelyn haltija on tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdan mukaan passituksesta vastaavana vastuussa kyseisen menettelyn käyttämisestä johtuvista velvollisuuksista ja siis tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettu tullivelallinen, jos ei ole sovellettava mainitun 3 kohdan kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjä säännöksiä.

34 Jos tavaroita ei sitä vastoin ole vielä asetettu yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn, kun ne siirretään, vaan ne ovat edelleen väliaikaisessa varastoinnissa, kyseinen tullivelallinen, sikäli kun ei ole sovellettava tullikoodeksin 203 artiklan 3 kohdan kolmessa ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjä säännöksiä, on henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista, ja joka pitää kyseisiä tavaroita hallussaan purkamisen jälkeen vastatakseen niiden kuljetuksesta tai varastoinnista (ks. vastaavasti em. asia United Antwerp Maritime Agencies ja Seaport Terminals, tuomion 39 kohta sekä tuomiolauselma). Asiakirja-aineistosta ilmenevien tietojen mukaan kyseinen henkilö ei ole Codirex.

35 On siis määritettävä hetki, jolloin tullikoodeksin mukaan tavaran väliaikainen varastointi päättyy ja sen asettaminen yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn alkaa.

36 Aivan ensimmäiseksi on todettava, että asiassa C-66/99, D. Wandel, 1.2.2001 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-873, tuomion 35–38 ja 45 kohta), joka koski vapaaseen liikkeeseen luovuttamista varten maahan tuotuja tavaroita, ilmenee, että kyseiset tavarat pysyvät väliaikaisessa varastoinnissa siihen saakka, kunnes tulliviranomaiset luovuttavat tavarat, ja että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu vasta luovutusajankohtana.

37 Tältä osin on muistutettava siitä, että tullikoodeksin 4 artiklan 16 alakohdan a alakohdan mukaan luovutus vapaaseen liikkeeseen on myös tullimenettely ja että tavaran asettaminen mainitunlaiseen menettelyyn on myös tulliselvitysmuoto.

38 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa, yhteisöjen tuomioistuimen päättelyä edellä mainitussa asiassa D. Wandel annetussa tuomiossa voidaan näin ollen soveltaa nyt käsiteltävään asiaan, vaikka kyse olikin eri tullimenettelystä kuin pääasiassa.

39 Tullikoodeksin 4 artiklan 17 alakohdasta ilmenee, että tulli-ilmoitus on toimi, jolla henkilö ilmoittaa määrättyjä muotoja ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn.

40 Tullikoodeksin 67 artiklassa säädetään tosin, että jollei erityisesti toisin säädetä, päivä, joka on otettava huomioon kaikkia tavaralle ilmoitettua tullimenettelyä koskevia säännöksiä sovellettaessa, on se päivä, jona tulliviranomaiset vastaanottavat ilmoituksen.

41 Pelkkä ilmoituksen vastaanottaminen ei kuitenkaan riitä päättämään väliaikaista varastointia.

42 Tullikoodeksin 37 artiklan 2 kohdassa säädetään nimittäin, että yhteisön tullialueelle tuodut tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi ja että muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullikoodeksin 82 artiklan 1 kohdan soveltamista.

43 Tullikoodeksin 50 artiklan mukaan tullille esitetyillä tavaroilla on niiden esittämisen jälkeen väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto.

44 Tavaran asettaminen tullimenettelyyn on tullikoodeksin 4 artiklan 15 alakohdan a alakohdan mukaan tulliselvitysmuoto, ja kyseisen 4 artiklan 16 alakohdan b alakohdan mukaan passitus on tullimenettely. Tullikoodeksin 4 artiklan 20 alakohdassa määritellään tavaran luovutus toimeksi, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavaran sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu.

45 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan tilanteen kaltaisessa tilanteessa tavarat pysyvät väliaikaisessa varastoinnissa siihen saakka, kunnes ne ovat yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä.

46 Tavarat voivat kuitenkin olla yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä vain, jos kaikki kyseisen passituksen edellytykset täyttyvät.

47 Mainituista edellytyksistä on todettava, että tarvittaessa on tutkittava tulli-ilmoitukset, ryhdyttävä toimenpiteisiin kyseisten tavaroiden tunnistamiseksi ja vaadittava, että mahdollisen tullivelan maksamisesta annetaan vakuus.

48 Tulliviranomaiset voivat siis vastaanotettuaan tulli-ilmoituksen tullikoodeksin 68 artiklan nojalla tutkia vastaanottamansa ilmoitukset tarkastamalla asiakirjat ja/tai tavarat.

49 Tulliviranomaisten toteuttamista tunnistamistoimenpiteistä on korostettava Euroopan komission tavoin, että kyseisessä 68 artiklassa säädettyä tutkimista on tarkasteltava yhdessä tullikoodeksin 71 artiklan ja 73 artiklan 1 kohdan kanssa, ja se merkitsee, että ilmoituksen muodollisen vastaanottamisen jälkeen voidaan ryhtyä tullikoodeksin 72 artiklassa säädetyn kaltaisiin toimenpiteisiin sen tullausmenettelyn oikean soveltamisen varmistamiseksi, johon tavarat on asetettu. Nyt käsiteltävässä asiassa viranomaiset ovat pääasiassa muun muassa tulli-ilmoituksen vastaanottamisen ja tavaroiden luovutuksen välillä sinetöineet kontin varmistaakseen sen, että yhteisön ulkoinen passitus toteutetaan sääntöjen mukaisesti.

50 Velvollisuudesta antaa vakuus on muistutettava, että tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohdan a alakohdan sanamuodon mukaan yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä muiden kuin yhteisötavaroiden on voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen tuontitullitta. Kyseiselle liikkumiselle on siis asetettu erittäin tiukat edellytykset, jotka on määritelty tullikoodeksin 91 artiklan 2 kohdassa

sekä 94 ja 96 artiklassa. On säädetty muun muassa siitä, että lähtökohtaisesti on annettava vakuus tavaroista mahdollisesti syntyvän tullivelan maksamisesta ja että tavarat on esitettävä määräajassa muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa ja että tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet on pitänyt ottaa huomioon.

51 Näin ollen silloin, kun ilmoituksia tutkittaessa todetaan puutteita, tunnistamistoimenpiteiden toteuttamisesta johtuvia velvollisuuksia ei ole noudatettu tai kun vaadittua vakuutta ei ole annettu, tavarat eivät voi olla yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä.

52 Jos edellytykset tavaroiden asettamiselle kyseiseen tullimenettelyyn sitä vastoin täyttyvät, tulliviranomaisten on tullikoodeksin 73 artiklan 1 kohdan mukaan luovutettava tavarat heti, kun ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta.

53 Kun otetaan huomioon se, että tulliviranomaisten täytyy tai ne voivat suorittaa tarkastus-, tunnistus- tai vakuustoimenpiteitä, ei voida katsoa, että kaikki yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn edellytykset voisivat täyttyä vain tulli-ilmoituksen vastaanottamisella.

54 Lisäksi se, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset tavarat voivat olla yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä vasta niiden luovutuksesta lukien, ilmenee tullikoodeksin 4 artiklan 20 alakohdassa olevasta määritelmästä, jossa korostetaan sitä, että tulliviranomaiset luovuttavat tavarat ”sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu”.

55 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 50, 67 ja 73 artiklaa on tulkittava niin, että sellaiset muut tavarat kuin yhteisötavarat, joista on tehty tulliviranomaisten vastaanottama, yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asettamista koskeva tulli-ilmoitus ja joilla on väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, asetetaan kyseiseen tullimenettelyyn ja niille siis osoitetaan tulliselvitysmuoto sillä hetkellä, jolloin tulliviranomaiset luovuttavat kyseiset tavarat.

Oikeudenkäyntikulut

56 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005, 50, 67 ja 73 artiklaa on tulkittava niin, että sellaiset muut tavarat kuin yhteisötavarat, joista on tehty tulliviranomaisten vastaanottama, yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asettamista koskeva tulli-ilmoitus ja joilla on väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, asetetaan kyseiseen tullimenettelyyn ja niille siis osoitetaan tulliselvitysmuoto sillä hetkellä, jolloin tulliviranomaiset luovuttavat kyseiset tavarat.

Allekirjoitukset